

De politiek is wakker
geschud. Maar zullen
hun oplossingen
voldoende zijn?

25.000 keer bedankt

Meer dan 25.000 personeelsleden uit onderwijs die samen manifesteren, dat maakt indruk. Jullie kozen zelf om zo massaal naar Brussel af te zakken voor wat oorspronkelijk een eerder kleine actie aan de pensioentoren moest worden. Dat is een signaal dat moeilijk te negeren valt.

Of toch? Want ondertussen blijven de onderhandelaars verder kibbelen. Hoe langer dat duurt, hoe cynischer het woord "super" klinkt wanneer het over de nota gaat die de formateur telkens weer op tafel legt. Het wantrouwen stijgt. Niemand heeft nog de indruk dat de onderhandelaars seffens met een sluitend, innovatief en vooruitziend plan een nieuwe regering zullen vormen. De verwachting is eerder dat het om een bijeenraapsel zal gaan van maatregelen die samen de rekening moeten doen kloppen. Gecijfer dus, met weinig aandacht voor de realiteit achter die cijfers.

Ja, het onderwijspersoneel heeft geen slecht loon. Het werk is een voortdurende professionele uitdaging. En ja, jullie kunnen vandaag nog rekenen op een goed pensioen. Maar geeft dat iemand het recht om daar dan in te knippen? Wat hier op tafel ligt, is geen vraag om solidariteit van de superrijken. Het is een contractbreuk met mensen die net als zeer vele werknemers dag in dag uit keihard werken om hun boterham te verdienen. Die van bij het begin van hun loopbaan te horen kregen dat ze zeker zouden kunnen zijn van een pensioen dat voldoende zou zijn om

zonder zorgen hun oude dag te beleven. Beloftes die nu gewoon van tafel geveegd worden.

Heeft de manifestatie de politiek voldoende wakker geschud? Enkele dagen voor de betoging werden de gesprekken over de pensioenen on hold gezet. Verschillende partijvoorzitters verklaarden dat ze het een belangrijk signaal vonden. Andere susten dat er ruime overgangsmaatregelen zouden zijn en dat alles maar heel geleidelijk zou doorgevoerd worden. De laatste berichten in de media over de onderhandelingen stellen ons nog niet gerust. Want een ding is zeker. Zelfs in een zeer geleidelijk tempo betekent het dat werken in onderwijs jaar na jaar minder aantrekkelijk wordt en dat het statuut stap voor stap verder wordt afgebroken.

Bedankt aan jullie allemaal om dat zo duidelijk te maken op 13 januari. Als de onderhandelaars blijven volharden in hun nefaste pensioenplannen, zullen er nog acties volgen. Wij rekenen op jullie om de druk hoog te houden!

TEKST
Marianne Coopman

BEELD
Rob ZS

@hetCOV
#zwartopwit